

ובלבים שהולכים ומשוטטים בעולם. **חֲמֵרֵי הָא אֹקִימָנָא** והיינו החמורים הם ההולכים ומשוטטים להזיק לבני אדם כמו שביארנו, **וְכַלְבֵּי וְאַתְנֵי, לָא שְׂאֲטָן וְלָא אֲזֵלִין, אֵלָא בְּהוּ עֲבָדֵי חַרְשֵׁיא לְבַנֵּי נְשָׂא** אבל הכלבים והאתונות לא משוטטים ולא הולכים אלא הם כוחות שבהם משתמשים המכשפים לעשות כשפים על בני אדם. **בְּגוֹז בְּלָעָם, וְאֹקְמוּהָ** וכמו שבלעם היה משתמש באתונו לשם כך וכמו שביארו חז"ל (סנה). **כִּדִּין כָּל בְּנֵי עֲלָמָא נִיּוּמִין** באותה השעה כל בני העולם ישנים וטועמים טעם מיתה, **וּמְזַבְחַת תַּתְּאָה דְּלְבַר אֶתְוֹקְדָה** והמזבח התחתון שהוא מזבח החיצון סוד המלכות שנאחזים בה החיצונים בוער ושורף להשפיע לחיצונים את כח הדין.

בחצות הלילה מתעורר רוח צפון ושערי גן עדן העליון נפתחים

בְּפִלְגוֹת לֵילֵיא, אֶתְעַר רוּחַ צָפוֹן בחצות הלילה מתעורר רוח צפון והם ה' גבורות דאימא המכניעים את החיצונים, **וּמִתְהוּא מְזַבְחַת תַּתְּאָה, נְפִיק שְׁלֵהוּבָא דְאַשָׁא** ומהמזבח החיצון שהוא סוד המלכות יוצאת שלהבת אש הוא סוד הה"ג שעולים בסוד מ"ן ממנה לז"א, **וְתַרְעִין אֶתְתַּתְּחוּ, וְדִינִין תַּתְּאִין אֶתְכַנְּשׁוּ בְּנוֹקְבֵייהוּ** ושערי גן עדן העליון נפתחים ומשפיעים רחמים גדולים ועל ידי כן כל הדינים התחתונים של החיצונים

אור הרשב"י

[סח] ועל זה אמרו בגמרא בברכות ג. משמרה לאביו עשרה חמורים ועשר אתונות להכניע י ראשונה חמור נוער ובנגד קליפה זו שלח יוסף ספירות דקלי.

הלימוד היומני

לע"נ חכם מאיר רפאל זצ"ל

מתאספים בנקב שלהם שהוא נקב תהום רבה, וְהָהוּא שְׁלֵהוּבָא אָזִיל
 וְשָׂאט, וְתִרְעִין דְּגִן עֵדֶן אֲתִפְתְּחוּ והמלכות מעלה מ"ן שהוא בחינת
 שלהבת האש ההולך ומשוטט למעלה ושערי גן עדן נפתחים כדי שיבא הקב"ה להשתעשע
 בנשמות הצדיקים, עַד דְּמַטִּי (נ"א צִפְרָא) הָהוּא שְׁלֵהוּבָא, אֲתִפְלֹג
 לְכַמָּה סְטָרִין דְּעֵלְמָא, עד שמגיעה אותה השלהבת אש למלאך גבריאת
 הנקרא תרנגול ומשם מתחלקת לכמה צדדים של העולם היינו לכל בחינות המלאכים
 הממונים על התרנגולים התחתונים כדי שיקראו ויעוררו את בני האדם משנתם וְעָאֵל
 תַּחֲוֹת גְּדַפּוּי דְּתִרְנַנְגּוּלָא וְקִאֲרִי (דף ק"ז ע"א) ונכנס תחת כנפי התרנגול

וקורא.

מחצות הלילה הקב"ה נמצא בן הצדיקים והשכינה משבחת את הקב"ה עד
 אור הבוקר

כִּדִּין קְדִישָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֲשֶׁתְּכַח בֵּין צִדִּיקָיָא אז הקב"ה
 נמצא בין הצדיקים להשתעשע עמם, וּפְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל מְשַׁבַּחַת
 לִיהָ לְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, עַד דְּאֲתִי צִפְרָא והשכינה משבחת
 לקוב"ה עד אור הבוקר. כִּיּוֹן דְּאֲתִי צִפְרָא, אֲשֶׁתְּכַחוּ מְשַׁתְּעִין
 בְּרִזָּא חֲדָא כיון שמגיע הבוקר הם נמצאים מספרים בסוד אחד והוא סוד משמרה
 שלישית אשה מספרת עם בעלה. וְאִית לָהּ נִיחָא בְּבַעְלָהּ ויש לשכינה
 מנוחה בבעלה בסוד היחוד. חֲדָא הוּא דְּכַתִּיב, וזהו שכתוב עַל מוֹקְדָהּ

עַל הַמִּזְבֵּחַ כָּל הַלֵּילָה שֶׁהִשְׁכִּינָה שׁוֹרֶפֶת בְּדִינָהּ כָּל הַלֵּילָה כִּי בַתְּחִילַת

הַלֵּילָה עַד חֲצוֹת הַיָּמָּה יִקְרָא בְּסוּד הַדִּינִים הַחִיצוֹנִיִּים שְׁבָה וּמַחְצוֹת וְאֵילָךְ מִצַּד הַדִּינִים

הַפְּנִימִיִּים שְׁבָה וְגו'. עַד הַבֶּקֶר, דִּהָא בְּצַפְרָא דִּינִין וְשְׁלֵהוּבִין

אֲשֶׁתְּכֹכוּ וְכךָ הִיא יִקְרָא עַד הַבּוֹקֵר כִּי בְּבּוֹקֵר כָּל הַדִּינִים וְאֵשׁ הַגְּבוּרָה נִשְׁקָטִים,

וְכִדִּין אֲתֵּעַר אֲבֵרָהֶם בְּעֵלְמָא, וְנִיחָא הוּא דְכֻלָּא וְאִז

מִתְעוֹרֵר הַחֶסֶד דְּאֲבֵרָהֶם בְּעוֹלָם וּמִתְפַּשֵּׁט חוּט שֶׁל חֶסֶד דְּאֲבֵרָהֶם וְעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ מִנּוּחָה לְכָל

הָעוֹלָם.

בְּזִמְנָא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַשְׁכִּינָה הִיתָה בְּמִנּוּחָה עַל כִּנְפֵי הַכְּרוּבִים בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים

תָּא חַוִּי, כִּיּוֹן דְּעָאֵלוּ יִשְׂרָאֵל לְאַרְעָא בָּא וְרָאָה כִּיּוֹן שְׁנַכְנְסוּ יִשְׂרָאֵל

לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל וְנִבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָרִאשׁוֹן, לָא אֲשֶׁתְּכָחוּ בַּהּ דִּינִין

תְּתַאֲוִין לָא הִיוּ נִמְצָאִים בַּהּ דִּינִים הַתְּחַתּוֹנִים שֶׁל הַחִיצוֹנִים, וּפְנִסְתָּ יִשְׂרָאֵל

הָוֹת בָּהּ בְּנִיחָא, עַל כִּנְפֵי דְכְּרוּבִים וְהִשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה הִיתָה

בְּמִנּוּחָה עַל כִּנְפֵי הַכְּרוּבִים בְּקֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים. כְּמָה דְאַתְמָר, דְּכְּתִיב כְּמוֹ

שֶׁנֶּאֱמַר עַל מַה שֶׁכְּתוּב, (ישעיה א) צֶדֶק יִלִּין בָּהּ. כְּדִין הָוֹת לָהּ

נִיחָא מְכֻלָּא שֶׁהִשְׁכִּינָה הַקְּדוּשָׁה הַנִּקְרָאת צֶדֶק הִיתָה לְנָה בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלֹא הִיא

בַּהּ אַחִיזַת הַחִיצוֹנִים כֻּלָּל וְהִיא לָהּ מִנּוּחָה מֵהַכֹּל. דִּהָא יִשְׂרָאֵל לָא נִיחָא, וְכִיּוֹן

עַד דְּמְקַרְבֵי קַרְבָּנָא דְּבִין הָעֵרְבִים, וְאַסְתְּלִיקוּ דִּינִין

שֶׁהָרִי עִם יִשְׂרָאֵל לָא הִיוּ עוֹלִים לִישָׁן עַד שֶׁמְקַרְבִּים אֶת הַתְּמִיד שֶׁל בֵּין הָעֵרְבִיִּים וְעַל יְדֵי

בן היו מסלקים את הדינים. וְעוֹלָה הָיְתָה אֶתְוֹקֵד עַל מִדְבָּחָא והעולה
 היתה נשרפת על גבי המזבח, וּבְיַדֵּי הָיְתָה לָהּ נִיּוּחָא מִכְלָא, וְלֹא
 אֲשַׁתְּכַח אֱלֹא אֶתְתָא בְּבַעְלָהּ. ואז היה מנוחה ביחוד עם ז"א ורחל
 הגדולה תמיד היתה נמצאת עם ז"א פב"פ בכל קומתו, וְהָיָא הוּא דְכַתִּיב וזהו
 שכתוב **כִּי תִבְאוּ וְגו'** היינו כשנכנסו ישראל לארץ ובנו את בית המקדש
 וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ, נִיּוּחָא וְדָאִי והארץ היא המלכות שהיתה לה שביתה
 ומנוחה ודאי. (ויקרא כה) וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבַּת לַיהוָה, שַׁבַּת
 לַיהוָה מִפֶּשֶׁשׁ כי היתה בשביתה ומנוחה בחול כמו בשבת, תמיד ביחוד עם ז"א.

השמיטה היא מנוחת הכל ולא רק שביתת הארץ

תו פְּתַח רַבִּי אֶלְעָזָר, (שמות כא) כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרִי שֵׁשׁ
 שָׁנִים יַעֲבֹד ובשביעית יצא לחפשי חינם וְגו'. בְּגִין דְּכָל בַּר
 יִשְׂרָאֵל דְּאֶתְגְּזֵר, דְּאִית בֵּיהּ רְשִׁימָא קְדִישָׁא לפי שכל בן
 ישראל שנימול כראוי במילה ופריעה ויש בו רושם של אות ברית קודש, אִית לִיהּ
 נִיּוּחָא בְּשִׁמְטָה יש לו מנוחה במלכות שהיא בחינת שמיטה והיינו שהיא שביעית
 וכולה מכל הז"ת. דְּהָא דִּילֵיהּ הוּא הַהוּא שְׁמִטָה, לְנִיּוּחָא
 בֵּיהּ כי שלו זו השמיטה לנוח בה כי הוא נכנס גם למדרגת היסוד. וְדָא אֶקְרִי
 שַׁבַּת הָאָרֶץ ובחינה זו שבמלכות נקראת שבת הארץ שהוא מלשון שביתה ומנוחה,
 וְדָאִי חִירוֹ אִית בָּהּ ובדאי שיש בה בחינת חירות ולכן עבד עברי יוצא בה
 לחירות ואינו צריך להמתין עד היובל שבו יש חירות מבחינת הבינה. נִיּוּחָא בָּהּ,